

ЕДНООБРАЗНИ ПРАВИЛА ЗА ГАРАНЦИИТЕ НА ПОИСКВАНЕ (UNIFORM RULES FOR DEMAND GUARANTEES)

(Публикация № 458 на Международната търговска камара)

А. Предел на действие и приложение на правилата

Член 1

Тези правила се прилагат за всяка гаранция на поискване, както и към нейните изменения, която даден гарант (както е описан по-долу) е бил натоварен да издаде и която посочва, че е подчинена на Еднообразните правила за гаранциите на поискване на Международната търговска камара (публикация № 458) и че тези правила са задължителни за всички участващи страни, освен ако в гаранцията или нейно изменение изрично е уговорено друго.

В. Определения и общи разпоредби

Член 2

а) В тези правила гаранция на поискване (по-нататък наричана „гаранция“) означава всяко, независимо как е названо или обозначено писмено гаранционно, боново или друго задължение за плащане, поето от банка, застрахователно дружество или друга институция или лице (по-нататък наричани „гарант“), за плащане на парична сума срещу представяне в съответствие с условията на задължението на писмена претенция и на други документи, посочени в гаранцията, ако такива има (напр. сертификат от архитект или инженер, съдебно или арбитражно решение), при което това задължение се поема спрямо друга страна (по-нататък наричана „бенефициер“)

(i) по искане или по нареждане и на отговорност на дадена страна (по-нататък наричана „наредител“) или

(ii) по искане или по нареждане и на отговорност на банка, застрахователно дружество или друга институция или лице (по-нататък наричани „междинен гарант“), които действуват по указания на даден наредител.

б) Гаранциите по природата си са сделки, отделни от договорите или условията на търга, на които се основават; гарантите по никакъв начин не се засягат от такива договори или условия на търг, дори и гаранцията да се позовава на тях. Задължението на гаранта по дадена гаранция е да плати сумата или сумите, посочени в нея, срещу представяне на писмена претенция и на други посочени в гаранцията документи, които външно изглеждат съответстващи на условията на гаранцията.

с) В тези правила насрещна гаранция означава всяко, независимо как е названо или обозначено писмено гаранционно, боново или друго задължение за плащане, поето от междинния гарант за плащане на парична сума на гаранта срещу представяне в съответствие с условията на това задължение на писмена претенция и на други документи, посочени в насрещната гаранция, които външно изглеждат съответстващи на условията на насрещната гаранция. Насрещните гаранции по природата си са сделки, отделни от гаранциите, както и от договорите или условията на търга, на които се основават. Меж-

динните гаранции по никакъв начин не се засягат от такива гаранции, договори или условия на търг, дори и насрещната гаранция да се позовава на тях.

d) Понятията „писмена форма“ и „писмено“ означават и автентично телекомуникационно съобщение или равнозначно предаване посредством кодиран обмен на данни (EDI).

Член 3

Всички указания за издаване на гаранции и техни изменения, както и самите гаранции и измененията към тях трябва да бъдат ясни и точни и да избягват прекомерни подробности. Съобразно с това, всички гаранции трябва да съдържат следните данни:

- a) наредителя;
- b) бенефициера;
- c) гаранта;
- d) сделката, на която се основава издаването на гаранцията;
- e) максимална сума и валута, в която е платима;
- f) прекратителен срок и/или условие на гаранцията;
- g) условията за предявяване на претенцията;
- h) евентуални разпоредби за редуциране на гаранционната сума.

Член 4

Правото на бенефициера да претендира гаранцията е непрехвърлимо, освен ако в гаранцията или нейните изменения изрично е установено друго.

Този член обаче не засяга правото на бенефициера да прехвърля правото си на вземане, което той има или ще придобие по гаранцията.

Член 5

Всички гаранции и насрещни гаранции са неотменими, освен ако не е посочено друго.

Член 6

Гаранцията има действие от момента на издаването си, доколкото условията ѝ изрично не установяват, че действието ѝ настъпва от по-късна дата или в зависимост от събдването на условия, които са посочени в гаранцията и са установими от гаранта на основата на посочени там документи.

Член 7

а) Ако на гаранта са дадени указания за издаване на гаранция, но при тяхното изпълнение той не би могъл сам да спази условията на гаранцията поради законови или други разпоредби в страната на издаването, гарантът не е длъжен да изпълни указанията. При това той трябва незабавно да извести страната, дала му тези указания, чрез далекосъобщително средство или, ако това не е възможно, по друг бърз начин относно причините за неизпълнимостта, както и да поиска от нея подходящи указания.

б) Този член не задължава гаранта да издаде гаранция, ако не е съгласен с това.

Член 8

Гаранцията може да съдържа изрична клауза за редуцирането си с определена или определяема сума/суми на определена дата или срещу представяне на гаранта на предвидени в гаранцията за тая цел документи.

С. Отговорност и задължения

Член 9

Всички документи, изисквани от гаранцията и представени по нея, включително и претенцията, трябва да бъдат проверени от гаранта с надлежната грижа, за да се установи дали те външно отговарят на условията на гаранцията. Когато те не отговарят на тия условия или са явно противоречиви помежду си, те следва да бъдат отхвърлени.

Член 10

а) Гарантът има на разположение разумен срок, в който да провери претенцията по дадена гаранция и да реши дали да я приеме или да я отхвърли.

б) Ако гарантът реши да отхвърли претенцията, той трябва да съобщи това незабавно на бенефициера чрез далекосъобщително средство или, ако това не е възможно, по друг бърз начин. Всички представени по гаранцията документи трябва да се държат на разположение на бенефициера.

Член 11

Гарантите и междинните гарантите не поемат задължения и не отговарят за формата, пълнотата, точността, истинността, подправката или действителността на какви да са документи, които са им представени, нито за общите или специални изявления, съдържащи се в тях, нито за добросъвестността или действията и/или бездействията на кои да са лица.

Член 12

Гарантите и междинните гарантите не поемат задължения и не отговарят за последиците на забавяния и/или изгубвания при предаването на каквито й да е съобщения, писма, претенции или документи, нито за забавяния или изопачавания или други грешки, произтичащи от пренасянето чрез далекосъобщително средство. Гарантите и междинните

гаранти не поемат отговорност за грешки при превода или тълкуването на технически термини и си запазват правото да препредават текстовете на гаранциите или части от тях в неprevеден вид.

Член 13

Гарантите и междинните гаранти не поемат задължения и не отговарят за последиците на прекъсването на дейността си поради непреодолима сила, бунтове, въстания, война или други причини, лежащи извън техния контрол, както и поради стачки, локаути и други синдикални действия от всякакъв характер.

Член 14

а) Гарантите и междинните гаранти, които при изпълнението на указанията на наредителя ползват услугите на трето лице, правят това за сметка и на риск на наредителя.

б) Гарантите и междинните гаранти не се задължават, нито отговарят, ако предадените от тях указания не бъдат изпълнени, дори и в случаите, когато те сами са избрали третото лице.

с) Наредителят е длъжен да обезщети гаранта и междинния гарант, ако такъв има, за всички задължения и отговорности, произтичащи от чуждестранни закони и обичаи.

Член 15

Гарантите и междинните гаранти са освободени от отговорностите и задълженията съобразно предходните членове 11, 12 и 14 само доколкото те са действували добросъвестно и при полагане на дължимата грижа.

Член 16

Гарантът отговаря спрямо наредителя само съобразно условията на гаранцията, на нейно изменение/изменения и според тези Правила, и то само до размера на сума, ненадхвърляща сумата, определена в гаранцията и нейно изменение/изменения.

D. Претенции

Член 17

Без да се засягат разпоредбите на член 10, в случай на предявена претенция по гаранцията гарантът трябва незабавно да уведоми за това наредителя или междинния гарант, ако такъв има, който от своя страна трябва съответно да информира наредителя.

Член 18

Дължимата по дадена гаранция сума се редуцира със сумата на всяко плащане, извършено от гаранта въз основа на съответната претенция. Когато максималната сума по дадена гаранция се изчерпи поради плащане и/или редукция, гаранцията се прекратява независимо от връщането на гаранционния документ и изменението/измененията му.

Член 19

Претенцията трябва да се предяви съобразно условията на гаранцията и преди нейното прекратяване, т. е. на самата дата на прекратяването или преди нея и преди събдването на прекратителното условие по член 22. В частност всички предписани в гаранцията документи и изявленията по член 20 трябва да се представят на гаранта преди прекратяването на гаранцията в мястото на издаването ѝ. В противен случай гарантът трябва да отхвърли претенцията.

Член 20

a) Всяка претенция за плащане по гаранцията трябва да бъде в писмена форма и да бъде придружена (наред с всички други документи, предвидени в гаранцията) от писмено изявление (обективизирано било в самата претенция, или в един или повече отделни, съпровождащи претенцията и упоменати в нея документи), което посочва, че

(i) наредителят е нарушил задължението/задълженията си по договора/договорите, на който/които се основава гаранцията или, в случая на тръжна гаранция, е нарушил задълженията си по участието си в търга, както и

(ii) кои условия наредителят е нарушил.

b) Всяка претенция по насрещна гаранция трябва да е придружена от писмено изявление, че гарантът е получил претенция за плащане по гаранцията в съответствие с нейните условия и този член.

c) Алинея (a) на този член не се прилага само в случай, че е изрично изключена от условията на гаранцията. Алинея (b) от този член не се прилага само ако е изрично изключена от условията на насрещната гаранция.

d) Този член не засяга приложимостта на член 2 (b) и (c), 9 и 11.

Член 21

Гарантът трябва незабавно да изпрати искането за плащане, направено от бенефициера, както и придружаващите го документи на наредителя или на междинния гарант, ако такъв има, който от своя страна следва да ги препрати на наредителя.

Е. Прекратяване на гаранцията

Член 22

Изтичането на определения в гаранцията срок за представяне на претенцията става на определен календарен ден („дата на прекратяване“) или чрез представяне при гаранта на документи, установени за прекратяване на гаранцията („прекратяващо събитие“). Ако в гаранцията са определени както дата на прекратяване, така и прекратяващо събитие, гаранцията се прекратява независимо от връщането на гаранционния документ и неговото изменение/изменения или на датата на прекратяване, или при прекратяващото събитие, в зависимост от това кое от тях настъпи по-рано.

Член 23

Независимо от всякакви други съдържащи се в гаранцията основания за прекратяване, тя се преклудира, ако самата тя бъде върната на гаранта или, независимо от връщането на гаранцията заедно с всички нейни изменения, на гаранта се представи писмено заявление на бенефициера за освобождаването му от отговорност по гаранцията.

Член 24

Ако гаранцията е приключена поради плащане, прекратяване, опрощаване или по друг начин, бенефициерът не може да черпи права по нея от задържането на гаранционния документ или измененията му.

Член 25

Ако на гаранта е известно, че гаранцията е приключена поради плащане, прекратяване, опрощаване или по друг начин или че дължимата по нея обща сума е редуцирана, той трябва незабавно да уведоми за това наредителя или междинния гарант, ако такъв има, който от своя страна следва съответно да информира наредителя.

Член 26

Ако бенефициерът поиска продължаване на срока на гаранцията като алтернатива на претенцията си за плащане, която е извършена в съответствие с условията на гаранцията и с тези Правила, гарантът трябва незабавно да уведоми за това страната, от която е получил възлагането. След това гарантът трябва да отложи плащането за разумен срок, който дава възможност на наредителя и бенефициера да постигнат съгласие за даване на исканото продължаване и позволява на наредителя да уреди издаването на това продължение.

Ако в предвидения в предходната алинея срок не се стигне до продължаване, гарантът трябва да плати съобразно редовната претенция на бенефициера, без да изисква от него допълнителни действия. Гарантът не отговаря (за лихви или по друг начин) за забавянето да плати на бенефициера, произтекло от гореспоменатата процедура.

Дори в случай че наредителят се съгласи с продължаване или даде нареждане за него, продължаването настъпва, само ако гарантът и междинният гарант/гаранти също се съгласят с него.

Г. Приложимо право и подсъдност

Член 27

Ако гаранцията или насрещната гаранция не установяват друго, прилага се правото по мястото на дейност на гаранта, съответно на междинния гарант. Ако гарантът или междинният гарант имат повече от едно място на дейност, прилага се правото по местонахождението на поделението, издало гаранцията или насрещната гаранция.

Член 28

Ако гаранцията или насрещната гаранция не установяват друго, всички спорове между гаранта и бенефициера, произтичащи от гаранцията, или между гаранта и междинния гарант, произтичащи от насрещната гаранция, се решават изключително от компетентния съд в държавата, където е седалището на гаранта, съответно на междинния гарант, или ако гарантът или междинният гарант имат повече от едно място на дейност — от компетентния съд в държавата, където е била издадена гаранцията или насрещната гаранция.

Превод: Кристиан Таков